

Præster med raa og forargelig Tale. Han vilde henstille til Forsamlingen, at den nægtede at høre ham.

Folk saae igen paa hinanden og derpaa uvilkaarligt op til Enslev, fra hvem man ventede en Udtalelse. Den kom ogsaa lidt efter. Han tilraabte sin Brodersøn spøgefuldt:

»Frihed for Loke saa vel som for Thor!«

»Jeg synes, at den Frihed allerede er bleven benyttet tilstrækkeligt ved dette Møde,« svarede Præsten, og disse modige Ord fandt mumlende Tilslutning flere Steder. »Jeg nedlægger Indsigelse imod, at Pastor Vestrup faar Ordet her!«

Han havde talt med en Kraft og Myndighed, der gjorde Virkning: Men man saae, at Enslev var bleven forbitret, og der bredte sig en almindelig Raadvildhed i Forsamlingen.

Den forhenværende Præst var imidlertid kommen ind paa Tribunens Midtergang. Alle kunde nu se ham, og Indtrykket af hans forkomne, medynkvækkende Person bestemte Afgørelsen. Ikke mindst Pastor Gaardbos egne Venner, der for en stor Del bestod af Fattigfolk, bevægedes ved Synet, og der rejste sig ingen Modsigelse, da Ordstyreren paany — og dennegang med løftet Haand — forkyndte:

»Jeg giver Pastor Vestrup Ordet!«

Synet af den besynderlige Mand, der nu traadte frem paa Talerstolen, optog Folk, saa ikke mange